

Birtalan Ferenc

A SÍNEKEN TÚL

valaki volt mellettem
 próbálom összerakni a mozaikot
 az első ajtónál álltunk
 sürgetett
 természetesnek tűnt nekem kell vezetni
 de magától elindult
 úgy kellett felugranom
 a vezetőfülke zárva volt
 valahogy kinyitottam
 meg akartam állítani a villamost
 csak fekete gombokat találtam a vezetőpult alatt
 azokat forgattam nyomogattam
 mi lesz ha bármi közbejön
 bár nem mentünk túl gyorsan
 tudtam bármit letarol az a szörnyeteg
 messze mintha eltűntek volna a sínek
 gondoltam ha neki tudnám vezetni valaminek
 talán fékezne leállítaná
 de vitt a láthatatlan pálya
 kormányozni nem lehetett
 félttem engem okolnak majd
 hiába mondom
 próbáltam mindent amit lehetett
 valakinek el kell vinni a balhét
 és nem mentség
 én soha nem akartam se vezető se kalauz lenni
 valamiért
 nekem kellett felugranom arra a rohadékra
 magyarázhatok akármit
 tudtam egybe nőttünk ezzel a közös úttal
 mindentől messzire mentünk
 ott csikorgunk valahol a vágánytalanban

nézek előre a vakfoltos ablakon
 fogyó reménnyel
 talán valaki hazaálmodik

Liget, 2011/7.

(Birtalan Ferenc 1945-ben született Budapesten. Verset ír.)